


Iktatószám	Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás	624.2	
				Tárv		
	Szerző	<div style="background-color: white; width: 100%; height: 40px; margin-bottom: 5px;"></div>			Idő	
	Cím					Margit-híd.
	Forrás:	Esti ujság	<div style="background-color: white; width: 100%; height: 40px; margin-bottom: 5px;"></div>			Személy
	Bp.	1900 VII/9				Helyszám
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)				

A Margit-hid.

A bájos szigetre, melynek parkjához fogható nincs Európa egyetlen fővárosának sem, hid vezet. Nagy víz, kilátás a hegyekre, óriás fák, pompás virágdisz, árnyas ut, üdítő fürdő, vízi és egyéb sport, kényelmes nyaralók és vendégszerető fogadók nyujtanak itt élvezetet mindenkinek, a ki a poros, bűzös, forró városból szabad levegőre menekül.

Valóban Budapest sokat nyer azzal, hogy a Margitszigetre a hid elkészült. A közvasuton akárhonnán kis idő alatt el lehet érni a hid közepére és kiszállni, vagy pedig mind a két oldalról gyalog el-sétálhat a közönség a Margit-szigetre.

Nagy munka volt, József királyi hercegnek rengeteg pénzébe került. Maga a hid az államé, a Dunától mesterségesen elvett terület a királyi herceg tulajdona — drága telek, melynek minden négyszögölét kotrógépekkel kellett a Duna fenekéről fölszedni és a sziget partjára kihányani.

Tőkebefektetésnek a Margitsziget mindig rossz volt, mondják,

hogy a ráfordított összegeknek egy vagy legföljebb két százalékát jövedelmezi. József királyi herceg érdeme, hogy a budapesti közönség számára kertjét átengedte s nagy áldozatokkal berendezte; több haszna lett volna, ha mint magántulajdont kezeli és elzárja s pénzt máshová fordítja. Tessék csak kiszámítani, ha takarékpénztárba tesz egy milliót s az négy százalékot jövedelmez, vagy ha a Margitszigetre fordítja és kettőt hoz be, mennyit vesztett harminc esztendő alatt, mióta a Margitszigeten épített és javított? De passzióból és hazafiságból nem unta az újabb áldozatot, a szigetnek mesterséges megnyujtását, csak hogy a hiddal való összekötését lehetővé tegye.

Sokat nevettek eddig az emberek a görbe hidon, gyakran említették, hogy alább kellett volna építeni a Pálffy-tértől át oda, a hová mostan az új országháza épült. Andrássy tervezte így, az új Budapest megalapítója s görbére azért vette, hogy a könyökről az átjárót a Margit-szigetre megcsinálja. De azután kifogyott a pénz, jött a krah,

tizennyolc esztendei deficités gazdálkodás s a Margit-hid kiépítése abban maradt. József királyi herceg már le is mondott róla s megkínálta szigetjével a várost, de a bölcs közgyűlés ajánlatát visszautasította azzal, hogy neki nincsen pénze oly befektetésre, melynél nincs kilátás seftekre. Valamikor ezt még nagyon meg fogja bánni s az utókor érthetetlennek fogja nyilvánítani a városatyák fölfogását.

A minisztériumnak több érzéke volt a közjó iránt és Darányi Ignácnak nagy érdeme, hogy a Margit-hidat legközelebb átadják a közönségnek.

De nagy baj van itt is: a belépődíj. Ha a város megvette volna, természetesen ingyen lehetett volna a Margit-szigetre járni. De mivel nem tette, a hid alján ott áll a vámszedő s csak azt ereszti be, a ki fizet. Elvi kifogást ez ellen nem tehetünk, hisz minden élvezetet meg kell Budapesten fizetni. A korszón vagy a Muzeumkertben a padra leülni: hat fillér, a Városligetbe, Zuglóba vagy a Népligetbe kikocsizni: husz

fillér, a Zugligetbe vagy a Hűvösvölgybe: negyven fillér. Állatkert, cirkusz, vagy akárminő mulató belépődíjat kíván. S miből fedezze a Margit-sziget az óriás rezsit, ha azok belépő-dijaiból nem, kik ott sétálnak és élvezeteit igénybe veszik.

Egy hármas bizottság, melyben benne van a földmivelési miniszterium, a fővárosi hatóság és József királyi herceg megbízottja, állapította meg a belépő-díjakat: hétköznap hajón 40 fillér, a hidon át 30 fillér; vasárnap hajón 80 fillér, hidon át 60 fillér.

E szerint az új hidból a nagyközönségnek semmi vagy kevés haszna lesz. Marad minden úgy, a mint volt, mert a hajón a díjszabás eddig is annyi. Tessék csak kiszámítani, hogy a ki villámoson megy a hidra, ezért is fizet oda husz fillért s vissza ugyanannyit s akkor már hétköznap hetven fillérre, vasárnap egy koronára rug csak a belépés a szigetre. A ki pedig gyalog teszi meg az utat, az is még négy fillér hidvámot fizet, tehát hétköznap harmincegy fillért s vasárnap hatvannégyet.

Lehet-e elképzelni, hogy e drága belépő díj mellett a nagyközönség sűrűbben látogassa a Margit-szigetet, mint idáig. Nem teheti, mert egy családnak mindjárt anynyiba kerül az odajutás, a mennyiből másutt meg is ozsonnál. A vagyonos osztály idáig is hajón ment a Margit-szigetre, annak számára fölösleges volt hidat építeni, ezután isszivesebben fog hajón menni, Csakis a szegényebb középosztály venné hasznát a hidnak — mert az egészen szegény nép egyáltalán nem mehet fizetéses helyre, hanem keresi a szabadságot, a hol ingyenes és a hol a pázsitra le lehet, — ámde a kisiparosnak is sok ez a díjszabás, harminc fillér és hatvan fillér személyenkint, és nem bírja megfizetni szűk heti keresetéből. Kivált a családos ember nem. Ezért a tervezett díjszabás spekulációnak is hibás. Csakhamar ki fog tűnni, hogy a hidon a közönség nem jár a Margit-szigetre, tehát hiába volt az építés, a feltöltés, a befektetés, ha a nép elmarad. Ellenben olcsó díjakkal a nép tódulni fog s a bevétel a vámon

is több lesz s a margit-szigeti vendéglősök is több bért fizethetnek. A ki nagy forgalmat akar, olcsó árakat szabjon s a tömeges vevők biztositanak neki nagyobb jövedelmet. Ebből a tapasztalásból tanuljanak a megbízottak, mielőtt a Margit-hidat megnyitnák.

Szerintünk ezt követeli József királyi herceg jól fölfogott érdeke, valamint Budapest lakosainak szűk anyagi viszonyai. S különösen a fővárosi hatóságnak lenne kötelessége a polgárok jóvoltáról gondoskodni, hogy egészségük érdekében lehetővé tegye nekik a Margit-sziget megközelítését.